

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com

wcflondon@gmail.com

இரண்டு குமாரரின் கதை – பாகம் 02 அன்பான தந்தை லூக்கா 15:17-20

லூக்கா 15:17-20, அவனுக்குப் புத்தி தெளிந்தபோது, அவன்: என் தகப்பனுடைய கூலிக்காரர் எத்தனையோ பேருக்குப் பூர்த்தியான சாப்பாடு இருக்கிறது, நானோ பசியினால் சாகிறேன். 18. நான் எழுந்து, என் தகப்பனிடத்திற்குப் போய்: தகப்பனே, பரத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ்செய்தேன். 19. இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுவதற்கு நான் பாத்திரனல்ல, உம்முடைய கூலிக்காரரில் ஒருவனாக என்னை வைத்துக்கொள்ளும் என்பேன் என்று சொல்லி; 20. எழுந்து புறப்பட்டு, தன் தகப்பனிடத்தில் வந்தான். அவன் தூரத்தில் வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி, ஓடி, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, அவனை முத்தஞ்செய்தான்.

எது கர்த்தருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது?

தொலைந்து போனவர்களின் மீட்பு. பாவிகளின் இரட்சிப்பு.

பரிசேயர்களும் வேதபாரகரும் பாவிகளுடன் ஒன்று சேர விரும்பவில்லை.

எல்லாவற்றையும் பாவிகளுடன் இணைந்து செய்ய இயேசு விரும்பினார்.

இந்த இரண்டு உவமைகளும் பரிசேயர்களை உள்ளே இழுக்கின்றன.

முதல் இரண்டு உவமைகளை கேள்விகளைக் கேட்டு இயேசு அவர்களை ஈர்க்கிறார்.

அவர்கள் கதையில் இருப்பவர் போல் இயேசு அவர்களை இழுக்கிறார். முக்கிய கதாபாத்திரத்தின் அனுபவத்திலும் சிந்தனையிலும் அவர்களை சித்தரிப்பதில் அவர்கள் மனதில் உண்மையிலேயே பங்கு வகிக்கிறார்கள்.

V 1-2, அவர்கள் இயேசுவை குறித்து, முணுமுணுத்து, புகார் செய்து, விமர்சித்தனர்.

அவருடைய ஊழியம் முழுவதும் அவர்கள் எப்போதும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.

பாவினைத் தேடி இரட்சிக்க அவர் வந்ததால், பாவினர் இயேசுவிடம் வந்தார்கள்.

பாவினர் வந்தபோது,

- ✓ அவர் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார்,
- ✓ அவர் அவர்களை அரவணைத்தார்,
- ✓ அவர் அவர்களை நேசித்தார்,
- ✓ அவர் அவர்களை மன்னித்தார்,
- ✓ அவர் அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனை கொடுத்தார் .

இது மதத் தலைவர்களை ஆத்திரப்படுத்தியது.

நம் கர்த்தர் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல இரண்டு கதைகளைக் கொடுத்தார்.

இளைய குமாரனின் உவமை என்று அழைக்கப்படும் நமது கர்த்தரின் மிகச் சிறந்த மற்றும் மறக்கமுடியாத உவமை.

இந்த கதை அதே விஷயத்தை நிரூபிக்கும் நோக்கம் கொண்டது, இழந்த பாவியை மீட்டெடுப்பதில் தேவனின் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் இந்த கதை அதையும் மீறி மனந்திரும்புதலின் தன்மையை அடையாளம் காட்டுகிறது.

முதல் இரண்டு கதைகள் அவர்கள் அதன் ஒரு பகுதியாக இல்லை, ஆனால் இப்போது இதில் அவர்கள் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர். கர்த்தராகிய இயேசுவுடன் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட முதல் இரண்டு கதைகள் நெறிமுறையைப் பற்றி பேசின.

இயேசு ஒரு விதத்தில் அவர்களை கதைக்கு ஈர்த்தார். அவர்கள் கதையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று தெரியாமல் மெதுவாக அவர்களை உட்படுத்தினார்.

முதல் இரண்டு கதைகள், செம்மறி மற்றும் நாணயத்தைப் பற்றி, தேவன் தான் அந்த தேடுபவர், கண்டுபிடிப்பவர், மகிழ்ச்சி கொள்பவர் என வலியுறுத்துகின்றன.

ஆனால் இந்த மூன்றாவது கதை தெய்வீக பக்கத்தில் அல்ல, ஆனால் மனித தரப்பில் தெரிகிறது.

- பாவம்,
- மனம் திரும்புதல்,
- மீட்டு எடுக்கப்படுதல் மற்றும்
- நிராகரிக்கப்படுதல்.

இது ஒரு வியத்தகு மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியாக நகரும் கதை. இவை அனைத்தும் தெய்வீக சத்தியத்தால் பிடிக்கப்பட்ட எவரின் சிந்தனையிலும் ஆழமான சுவாரஸ்யமானவை மற்றும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்த கதையை மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கலாம்.

1. *Younger Son, Prodigal son* இளைய குமாரன், கெட்ட குமாரன்
2. *Older son* மூத்த குமாரன்
3. *Loving Father* அன்பான தகப்பன்.

கெட்ட குமாரன் என்ற தலைப்பிற்கு பதிலாக அன்பான தந்தை மற்றும் இரண்டு மகன்கள் என்று மறுபெயரிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டு பேருக்குமே அவர்கள் தகப்பன் மீது அன்பு இல்லை 11 -16 வசனங்களிலிருந்து இளைய குமாரன் எப்படி எல்லாப் பணத்தையும் சேகரித்து ஊரிலிருந்து விலகிச் சென்றான் என்பதைக் கண்டோம்.

எல்லா பணத்தையும் செலவிட்டார்.

அவருக்கு தேவை இருந்தது.

பன்றிகளை கவனித்துக்கொள்ள முடிவு செய்தார்.

VI7, அவனுக்குப் புத்தி தெளிந்தபோது, அவன்: என் தகப்பனுடைய கூலிக்காரர் எத்தனையோ பேருக்குப் பூர்த்தியான சாப்பாடு இருக்கிறது, நானோ பசியினால் சாகிறேன்.

இப்போது இந்த கட்டத்தில், தந்தை மீண்டும் கதையில் நுழைகிறார்.

தந்தை மகனின் மனதில் மீண்டும் நுழைகிறார்.

திடீரென்று, அவரது தந்தை நினைவுக்கு வருகிறார்.

அவர் சுயமாய் வாழ்ந்த வரை தன் தந்தையை மறக்க எல்லாவற்றையும் செய்தார்.

ஆனால் இப்போது, ஒன்றுமில்லாமல், ஆதரவற்ற, பஞ்சத்தில், பசியால் மரிக்க நேரிடுகிறது

அவரே இப்போது வருகிறார்.

அவர் தனக்கு தானே உரையாடுகிறார்.

"How many of my father's hired men have more than enough bread, but I am dying here with hunger?"

மனந்திரும்புதல் உண்மையில் உங்கள் நிலையை மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம் தொடங்குகிறது.

இந்த மோசமான மகன் தனது சொந்த சூழ்நிலையை நேர்மையான மதிப்பீட்டிற்கு வழிவகுக்கிறார்.

- அவர் வெளியேற எந்த ஆதாரமும் இல்லாத சூழ்நிலையில் அவர் இருப்பதை அவர் அறிவார்.
- அவர் பசியால் இறப்பதை அவர் அறிவார், யாரும் அவருக்கு எதுவும் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

இது தான் முடிவு.

எல்லா மனந்திரும்புதலும் ஒருவரின் வறுமை, உதவியற்ற தன்மை, வளங்கள் இல்லாத தன்மை, மற்றும் வரவிருக்கும் மரணம் ஆகியவற்றின் நேர்மையான மதிப்பீட்டில் தொடங்குகிறது.

அவர் தனது தந்தையைப் பற்றி சிந்திக்கிறார், பசியால் இறக்கும் போது தனது தந்தையின் கூலி மக்கள் எத்தனை பேருக்கு அதிகமான அப்பம் உள்ளது.

இப்போது அந்த வீட்டில் அடிமைகள், கூலி ஊழியர்கள் உள்ளனர்.

Slaves, 'Doulos'.

Hired servants, 'mishthios.'

அடிமைகள் குடும்பத்தில் வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் வீட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தனர். எனவே, நீங்கள் ஒரு அடிமையாக இருந்தால், நீங்கள் ஒரு குடும்பத்தில் பணிபுரிய வேண்டும், அவர்கள் உங்கள் உணவு, உறைவிடம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, உங்கள் எல்லா தேவைகளையும் கவனித்துக்கொள்ளப்பட்டது.

ஒரு கூலி மனிதன் ஒரு நாள் தொழிலாளி. சில நேரங்களில் நீங்கள் அவர்களைபார்க்கும் போது, ஒரு மூலையில் நின்று யாரோ ஒருவர் வந்து அந்த நாள் அவர்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுப்பார். இன்றும் நம் சமூகத்தில், Eastcote சந்துக்கு அருகில் அல்லது Southall மற்றும் உலகம் முழுவதும் அவ்வாறு ஒரு காரியம் உள்ளது.

அவர்கள் மிகக் குறைந்த மட்டத்தில் உள்ளனர்.

அவர்கள் அடிப்படையில் ஏழைகள், வேலை செய்யத் தயாராக உள்ளனர்.

விவிலிய காலங்களில் இந்த நாட்களில் ஏழைகளாக இருந்த அனைவரும் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. யாரோ ஒருவர் வந்து அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவார் என்று

நாள் தொழிலாளர்கள் நம்பினர். அவர்கள் திறமையற்றவர்களாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்களில் சிலர் சில திறமையான கைவினைகளை உருவாக்கியிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவார்கள். அவர்கள் வெறும் திறமையற்ற தொழிலாளர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் அறுவடைக்கு உதவவோ அல்லது தற்காலிகமாக ஏதாவது செய்யவோ கிடைத்தார்கள், எனவே உயிர்வாழ சிறிது பணம் சம்பாதித்தனர்`.

இப்போது இளைய குமாரன் தனது தந்தை அவர்களுக்கு போதுமானதை விட அதிகமாக கொடுத்ததை நினைவில் கொள்கிறார். வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆண்களுக்கு போதுமான அப்பம் இருப்பதை அவர் நினைவில் வைத்திருந்தார், அதாவது அவர்களின் தந்தை தாராளமாக இருந்தார்.

அவர் தப்பிப்பிழைக்க தேவையானதை விட தனது தந்தை அவர்களுக்கு அதிகமாக கொடுத்ததை அவர் நினைவில் கொண்டார்.

- அவரது தந்தை அன்பானவர்.
- அவரது தந்தை நல்லவர்.
- அவரது தந்தை கனிவானவர்.
- அவரது தந்தை தாராளமாக இருந்தார்.

லேவியராகமம் 19:13, பிறனை ஒடுக்காமலும் கொள்ளையிடாமலும் இருப்பாயாக; கூலிக்காரனுடைய கூலி விடியற்காலம்மட்டும் உன்னிடத்தில் இருக்கலாகாது.

நீங்கள் ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்தினால், அவர் அந்த வேலையின் அடிப்படையில் சாப்பிடுவார், அந்த பணம் அவரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் நிலைநிறுத்துகிறது

என்றால், அவர் வேலை செய்யும் நாளில் நீங்கள் அவருக்கு பணம் செலுத்த வேண்டும்.

வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆண்கள் தொடர்ந்து அவர்களை கவனித்துக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் அவர்களுக்கு குறைந்த அளவே செலவழித்தனர். ஆனால் அவர்கள் கூலிகளையும் அந்த ஊதியங்களையும் பெற்றனர், அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியவரின் விருப்பப்படி வழங்கப்பட்டது.

மத்தேயு 20-ஆம் அதிகாரத்தின் நற்செய்தியில் சந்தைக்குச் செல்வது பற்றிய கதையை இயேசு சொன்னார். அவர்கள் முதலில் 6 மணிக்கு பணியமர்த்தப்பட்டனர், பின்னர் 9, பின்னர் 12, பின்னர் 3, இறுதியாக அவர் அனைவருக்கும் ஒரே ஒரு பணத்தை செலுத்தினார்.

தந்தை , பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டம் சொன்னதைச் செய்தது மட்டுமல்லாமல், அவர் மேலும் பலவற்றைச் செய்த மனிதர். தனது தந்தை கடினமான மனிதர் அல்ல என்பதை நினைவில் கொள்ள இது மகனின் மனதில் வருகிறது. அவரது தந்தை ஒரு அலட்சிய மனிதர் அல்ல. அவரது தந்தை கனிவானவர், தாராளமானவர், மற்றும் நல்லவர்.

அவர் ஒரு இரக்கமுள்ள மனிதர், மன்னிக்கும் மனிதர் என்பதை அறிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவர் தனது தந்தையை நன்கு அறிவார். அவனுக்கு அந்த அறிவு எல்லாம் இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவன் வீட்டில் இருந்தபோது இருந்த தந்தையின் குணாதிசயம் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அவருக்கு அப்படி வேறு யாரையும் தெரியாது.
அவர் எங்கும் போக தெரியாது.

இரக்கமுள்ளவர், தாராளமானவர், தயவுள்ளவர், கனிவானவர் என்று அவருக்குத் தெரிந்த இந்த மனிதனிடம் திரும்பிச் செல்ல இளைய குமாரன் தயாராக உள்ளார்.

அவர் இப்போது தயாராக இருக்கிறார், அவர் தனது தந்தையின் மீதுள்ள அன்பினால் அல்ல, ஆனால் அவரது வயிறு மற்றும் உயிர்வாழ்விற்காக, அவருக்கு வேறு மாற்று இல்லை. செல்ல வேறு எங்கும் இடம் இல்லை.

அவர் செய்யக்கூடியது எல்லாம் தன்னைத் தாழ்த்தி சிறுமை படுத்திக்கொள்வது தான். அவரது கொடூரமான பாவத்தையும் அவமானத்தையும் ஒப்புக் கொண்டு, திரும்பிச் செல்வது தான், அதே வகையான கிருபை மற்றும் இரக்கத்தோடும் கருணையோடும் நடத்த முயற்சி செய்வது, அவருடைய தந்தை ஏழை மக்களை நடத்துகிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஒருவேளை அவர் நீண்ட நேரம் வேலை செய்ய முடிந்தால், அவர் இழந்ததை மீண்டும் சம்பாதித்து குடும்பத்திற்கு மறுசீரமைப்பை ஏற்படுத்தலாம், பின்னர் தனது தந்தையுடன் ஒரு நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

இஸ்ரவேல் மக்கள் நினைத்த விதத்தை அவர் சிந்திக்கிறார், ஏனென்றால் அவர் சிந்திக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார். அவர்கள் அனைவரும் நன்றாக புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அந்த கதை அமைந்தது.

அவர் என்ன செய்ய வேண்டும்?

அவர் செய்யும் கிரியையின் அடிப்படையில் கிருபை மற்றும் மன்னிப்பைப் பெற தந்தையிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்.

அவர் மறுசீரமைப்பு செய்ய வேண்டும்.

எனவே, இந்த கதையில் பரிசேயரும் வேதபாரகரும் அவருடன் இருந்திருப்பார்கள்.

அந்த இளைஞன் என்ன செய்தான் என்று அவர்கள் திகிலடைந்திருப்பார்கள்.

அவர்கள் அவரை ஒரு முழுமையான வெளிநாட்டவராக பார்த்திருப்பார்கள்.

திரும்பி வருவதற்கு ஏதேனும் நம்பிக்கை இருந்தால், அவர் திரும்பி வர வேண்டும், கிருபை மற்றும் மன்னிப்பைப் பெற வேண்டும், மேலும் அவரது ஐக்கியத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கான கிரியையை செய்ய வேண்டும்.

- அவர் உடைந்துவிட்டார்.
- அவர் தனியாக இருக்கிறார்.
- அவர் சோகமாக இருக்கிறார்.
- அவர் தவம் இருக்கிறார்.
- அவர் வேறு எங்கும் செல்ல முடியாது.
- அவர் தனது தந்தையை நம்புகிறார்.

மனந்திரும்புதல் இரட்சிப்பிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதற்கான படம் இது, ஏனெனில் நீங்கள் இங்கே மனந்திரும்புதலை மட்டுமல்ல, அவருடைய தந்தைமீதுள்ள நம்பிக்கையையும் காண்கிறீர்கள். அவர் தனது தந்தையின் நன்மை, இரக்கம், தாராளம் மற்றும் கருணை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை வைக்கிறார். மனந்திரும்புதல் விசுவாசத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது தந்தை எப்படிப்பட்ட மனிதர் என்பதை அவர் அறிவார்!

அவர் வைத்திருக்கும் பயங்கரமான வழி இருந்தபோதிலும்

- நிந்தனை,
- அவமதிக்கப்பட்ட,
- வெட்கப்பட்டது,
- நடத்தப்பட்ட விதம்,
- ஒரு பயங்கரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்,

தனது தந்தை மன்னிக்கும், இரக்கமுள்ள, அன்பானவர் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

மன்னிப்பைப் பெறுவதற்காக திரும்பிச் செல்வதையும், மீண்டும் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் சமரசம் செய்வதற்கும் அவர் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்வதை அவர் நம்புகிறார்.

V 18-19 நான் எழுந்து, என் தகப்பனிடத்திற்குப் போய்: தகப்பனே, பரத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ்செய்தேன். 19. இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுவதற்கு நான் பாத்திரனல்ல, உம்முடைய கூலிக்காரரில் ஒருவனாக என்னை வைத்துக்கொள்ளும் என்பேன் என்று சொல்லி;

எல்லா பரிசேயர்களும் வேதபாரகரும் அவர் சரியாகச் செய்ய வேண்டியது இதுதான் என்று கூறுவார்கள்!

- அவர் நினைவுக்கு திரும்புகிறார்.
- அவர் வீட்டிற்குச் செல்ல வேறு வீடு எங்கும் இல்லை.
- தந்தையின் அன்பை பற்றி அவர் புரிந்து கொண்டார்.
- தந்தையின் கிருபையை பெற தன்னை நிலைநிறுத்த அவர் தயாராக இருக்கிறார்.

- அவர் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யப் போகிறார்.
- அவர் தன்னை மிகக் குறைந்த கட்டத்தில் ஒரு வேலைக்கு அமர்த்த விருப்பப்படுகிறார்.
- ஒரு மகன் ஒருபுறம் இருக்க, வீட்டில் அடிமையாக கூட இருக்க அவருக்கு எந்த பாக்கியமும் இல்லை.
- அவருக்கு வீட்டில் உரிமை இல்லை.
- அவர் ஒரு கூலி மனிதனாக வேலை செய்யப் போகிறார்.
- அவர் தயாராக இருக்கிறார்.

மனந்திரும்புதல் இப்படித்தான் செயல்படுகிறது:

பாவி தானே வருகிறான்.

அவர் எங்கு இருக்கிறார், எங்கு செல்கிறார் என்பதை மதிப்பீடு செய்யத் தொடங்குகிறார்.

தவிர்க்க முடியாத மரணம், நித்திய மரணம் ஆகியவற்றை அவர் புரிந்துகொள்கிறார்.

இந்த திசையில் தொடர்ந்து செல்ல முடியாது என்று பாவி கூறுகிறார்.

நான் யாரை நோக்கி திரும்ப முடியும், தந்தைஇடம் தான் செல்ல முடியும்!

நான் பிதாவை அவமதித்தேன், கனவீனப்படுத்தினேன்!

நான் அவரிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்.

எனது அவமானத்தையும், என் பாவத்திற்கான முழுப் பொறுப்பையும் சுமந்துகொண்டு நான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்.

அவருடைய கிருபை, மன்னிப்பு மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றில் நான் என்னை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

நான் திரும்பிச் செல்வதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று அவரிடம் சொல்ல வேண்டும்.

எல்லோரும் அதை புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

மிகவும் தாழ்மையான, சங்கடமான, வெட்கக்கேடான காரியம், ஆனால் நான் அதைச் செய்யப் போகிறேன் என்று அவர் கூறுகிறார்.

பரத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ்செய்தேன்.

நான் பரலோகத்திற்கு விரோதமாக பாவம் செய்தேன் என்பது போல அதைப் படிக்கலாம்.

எஸ்ரா 9:6, என் தேவனே, நான் என் முகத்தை என் தேவனாகிய உமக்கு முன்பாக ஏறெடுக்க வெட்கிக் கலங்குகிறேன்; எங்கள் அக்கிரமங்கள் எங்கள் தலைக்குமேலாகப் பெருகிற்று; எங்கள் குற்றம் வானபரியந்தம் வளர்ந்துபோயிற்று.

இதுதான் உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

அவர் கூறுகிறார், "என் வாழ்க்கை ஒரு முழு பேரழிவாக இருந்தது, நான் மரணத்தை எதிர்கொள்கிறேன், என்னைத் தவிர வேறு யாரும் குற்றம் சொல்லவில்லை. நான் கிளர்ச்சி செய்தேன். நான் கீழ்ப்படியவில்லை. நான் என் வாழ்க்கையை வீணடித்தேன். நான் என் தந்தையை அவமதித்தேன். என் பாவங்கள் தேவனின் பிரசன்னம் வரை எட்டியது. "

இது உண்மையான மனந்திரும்புதல், எதையும் மறைத்து வைக்கவில்லை, சாக்கு இல்லை, தன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் குற்றம் சொல்ல முடியாது.

ஒரு தந்தையின் அன்பிலும் மன்னிப்பிலும் இருந்த நம்பிக்கை சீர் பொருந்திய மகனை அவரை நோக்கி ஓட செய்தது.

ஒவ்வொரு பாவியும் இந்த இடத்திற்கு வருகிறார்கள்:

- வெறுமையை, அந்நியப்படுத்தப்பட்டு, நித்திய அழிவுக்கு வழிவகுக்கிறது, மனந்திரும்புகிற ஒவ்வொரு பாவியும் அவன் தனது சொந்த அல்லது அவளுடைய சொந்த நிலையை வல்லமை வாய்ந்த நம்பிக்கையுடன் தொடங்குகிறார்.
- திரும்பி வரும் ஒவ்வொரு பாவியும் அந்த பாவத்திற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன பாவமும் பரலோகம் வரை எட்டியது என்று கருதுகிறார்.
- திரும்பி வரும் ஒவ்வொரு பாவியும் திரும்பி வர, தேவனை நோக்கி தனது போக்கை அமைத்துக்கொள்கிறார்.

நீங்கள் திரும்பி வரும்போது, நீங்கள் அதை செய்தால் தேவன் உங்களை ஏற்றுக்கொள்வார் என்பதை யூதர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். அவருக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை, அவர் சொத்தில் ஒரு பகுதியை எடுத்து அதை சீரழித்து, அதை சூறையாடியபோது அனைத்தையும் வரேன் செலவு செய்தார், உரிமைகள் இல்லை, தகுதியும் இல்லை.

அவர் மீண்டும் ஒருபோதும் மகனாக இருக்க முடியாது.

அவர் வைத்திருந்த பார்வை அதுதான்.

“இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுவதற்கு நான் பாத்திரனால், உம்முடைய கூலிக்காரரில் ஒருவனாக என்னை வைத்துக்கொள்ளும்.”

எனக்கு ஒரு வேலையைத் தாருங்கள், எல்லா ஆண்டுகளிலும் நான் இழந்த அனைத்தையும் திரும்பப் பெற வேலை செய்யப் போகிறேன்.

அவர் வெளியேறும்போது அவருடைய இறுதி சடங்கின் விழாவை அவர்கள் நடத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அதனால்தான் அவரை மரித்த என் மகன் என்று தந்தை இரண்டு முறை குறிப்பிடுகிறார்.

- நான் வீட்டில் வசிப்பேன் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.
- நான் ஒரு அடிமையாக இருப்பேன் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.
- தந்தையே, உங்களுடன் ஒரு உறவை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.
- நான் வேலை செய்ய விரும்புகிறேன்.
- நான் திரும்பி வருவேன்.
- உங்கள் கூலி மனிதர்களில் ஒருவராக என்னை வைத்து கொள்ளுங்கள்.

தேவன் மீது உண்மையான நம்பிக்கை இருக்கிறது, உண்மையான மனந்திரும்புதலும் இருக்கிறது.

இந்த கட்டத்தில் பரிசேயரும் சதுசேயர்களும் பாராட்டுவார்கள்!

அவர்கள் ஆமாம், இது சரி!

இப்போது வரை அவர்கள் பொதுவாக கதையை பார்த்துக்கொண்டு இருப்பார்கள்.

கதையின் முதல் பகுதியை அவர்கள் விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள், ஏனென்றால் தந்தையை அவமதிப்பது அவர்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கும். அந்த இளைஞன் வெளியேறி தனது வாழ்க்கையை அந்த வழியில் நடத்தும்போது அவர்கள் திகிலடைந்திருப்பார்கள். இதைவிடக் கொடுமை என்னவென்றால், அந்த கதை முற்றிலும் அசுத்தமான பன்றிகளுடன் முடிந்தது.

ஆனால் அவர் உணர்வடைந்தது நல்ல யோசனையாக அவர்களுக்கு கண்டது. அவர் திரும்பி வருகிறார் என்ற எண்ணத்தை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

உடனடி ஐக்கியம் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அது எப்படி முடிந்தது என்பதல்ல.

அவர் மனந்திரும்புகிறார், அவர் தனது தந்தையை நம்புகிறார், அவர் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

பரிசேயர்கள் வைத்திருக்கும் இறையியல் மற்றும் உலகின் ஒவ்வொரு மதமும் அதை தான் சொல்லுகிறது.

அவர் திரும்பி வந்து சொல்கிறார்,

- நான் எனது தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.
- குடும்பத்தில் ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கப்படுவேன்.
- நான் எனது தந்தையிடமிருந்து தூரத்தை அனுபவிப்பேன்.
- தாழ்ந்த வேலையின் அவமானத்தை நான் சகித்துக்கொள்வேன்.
- நான் இழந்ததை மீட்டெடுக்க பல ஆண்டுகளாக கடின உழைப்பின் வலியை எடுத்துக்கொள்வேன். நான்

சமரசம் செய்ய முடியும் வரை செய்ய நான் திரும்பி வருவேன்.

இளைய மகன் எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமான வலியை காண வேண்டி இருக்கும், அவன் திரும்பி வந்து பல ஆண்டுகளாக உழைக்க வேண்டி இருக்கும். எல்லோரும் அதைப் புரிந்து கொள்வார்கள் ஏனென்றால் அது தான் அங்கு நடந்தது.

கதையில் பெரிய திருப்பம்:

V 20, “எழுந்து புறப்பட்டு, தன் தகப்பனிடத்தில் வந்தான். அவன் தூரத்தில் வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி, ஓடி, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, அவனை முத்தஞ்செய்தான்.

பரிசேயர்களும் வேதபாரகரும் எதையாவது பிடித்து கொண்டிருந்தால், அவர்கள் விழுந்தார்கள். இது அவர்களின் உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டது.

அவர் எழுந்து தனது தந்தையிடம் வந்தார் என்று சொல்வதன் மூலம் அது தொடங்குகிறது. மகன், பாவி, அவர் தகுதியான அவமானத்தை எதிர்கொள்ளத் தயாராக உள்ளார்.

- அவர் மறுசீரமைப்பை விரும்புகிறார், அவர் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை விரும்புகிறார்.
- அவருக்கு தந்தை தேவை.
- அவருக்கு தந்தையின் வளங்கள் தேவை.
- அவரது தந்தை மரணத்திற்கு பதிலாக அவருக்கு உயிரைக் கொடுக்க முடியும்.
- அவர் தனது தந்தையின் நன்மை, தயவு மற்றும் மன்னிப்பு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்.

- அவர் உண்மையிலேயே மனந்திரும்புகிறார்.
- அவர் ஒரு அடிமையாக கூட இருக்க விரும்பவில்லை.
- அவர் திரும்பிச் செண்டு ஊதியம் பெரும் ஒரு கூலி மனிதனாக வேலை செய்வார்.
- அவர் தகுதியற்ற எதையும் அவர் விரும்பவில்லை.
- அவர் அதை சம்பாதிக்க வேலை செய்வார்.

மக்கள் அப்படித்தான் உணருகிறார்கள். யூதர்கள் அப்படித்தான் உணர்ந்தார்கள். பரிசேயரும் வேதபாரகரும் இயேசுவைக் கேட்கிறார்கள், அந்த நேரத்தில் வேறு எவருடனும் இந்த கதையைக் கேட்டார்கள்.

அவர் தனது தந்தையிடம் வரும்போது, தந்தை என்ன செய்வார் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

முதலில், தந்தை கிடைக்கமாட்டார். அவர் அவமதிக்கப்பட்டார். அவரது மரியாதை சமூகத்தில் களங்கப்படுத்தப்பட்டது. அத்தகைய ஒரு மூர்க்கத்தனமான மற்றும் கலகக்கார மகனால் அவர் வெட்கப்பட்டார், மேலும் சில வழிகளில் அவர் தன்னை வெட்கப்படுத்தினார்.

யூதர்கள் இதை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

தந்தை அவரை அந்த கிராமத்தில் எங்காவது வீட்டின் வாயிலுக்கு வெளியே பொது பார்வையில் உட்கார வைப்பார்.

முழு நகரமும் அவனை இழிவுபடுத்தும் வகையில் யாரும் அவரை உள்ளே அழைத்துச் செல்ல மாட்டார்கள், இதனால் முழு நகரமும் தனது தந்தையை அவமதித்த விதத்திற்கு அவர் தகுதியானவர் என்று அவர்மேல் தண்டனையை கொண்டு வர முடியும்..

அவருக்கு எதிராக அவதூறு மற்றும் துஷ்பிரயோகம் செய்து, மக்கள் அவரை கேலி செய்வார்கள் , ஒருவேளை அவரை துப்புவார்கள்.

மகன் அதை எதிர்பார்க்கிறான்.

அவர் தனது தந்தையின் மீது கொண்டு வந்த அவமானத்திற்கான பழிவாங்கலின் ஒரு பகுதியாக எல்லோருக்கும் முன்பாக அவர் நியாயமாக வெட்கப்பட வேண்டும் என்று பரிசேயரும் வேதபாரகரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அது நடந்தது அல்ல.

தந்தை 5 காரியங்களைச் செய்தார்.

1. தூரத்திலிருந்தே அவனை கண்டார்.
2. அவன் மீது இரக்கம் இருந்தது
3. அவர் அவனை நோக்கி ஓடினான்
4. அவரைக் கட்டிப்பிடித்தார்.
5. அவரை தொடர்ந்து முத்தமிட்டார்.

1. *He saw far off* தூரத்திலிருந்தே அவனை கண்டார்.

அவன் தூரத்தில் வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு

அவர் இன்னும் வெகுதொலைவில் இருந்தார், கிராமத்தின் நுழைவாயிலை அடையவில்லை, ஊருக்கு வெளியே சில தூசி நிறைந்த சாலையோரம், நீண்ட தூரம்.

அவரது தந்தை அவரைப் பார்க்கிறார், தந்தை தனது மகனைத் தேடுகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

எல்லோருக்கும் அது தெரியும், தந்தை பார்க்கிறார்.

அவர் தனது மகனை நோக்கிச் செல்லும் வாழ்க்கை அது முடிவடையும் வழியில் முடிவடையும் என்று அவருக்குத் தெரியும் என்று அவர் அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டிருப்பார் என்று அவர்கள் கருதுவார்கள்.

அவர் திரும்பி வரலாம் என்று தந்தை நம்பினார். தந்தை, ஒரு தனிப்பட்ட வலியையும், துன்பமான அன்பையும் தனது சொந்த இதயத்தில் தாங்கி, பார்த்து...

கதையில் அது பகல் நேரமாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் அவரை வெகுதொலைவில் பார்க்கிறார், அதாவது நகரம் கூட்டமாக இருக்கிறது, நகரம் பிஸியாக இருக்கிறது.

ஏன்?

தனது மகன் கிராமத்தை அடைவதற்குள் தன் மகனை அடைய விரும்புகிறார். அவர் ஆடுகளையும் பெண்ணையும் நாணயத்தைக் கண்டறிந்தபோது மேய்ப்பன் செய்ததைப் போலவே ஐக்கியத்தை தொடங்க விரும்புகிறார், ஆனால் ஐக்கியத்தை தொடங்க மட்டுமல்ல.

தனது மகன் கிராமத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு தன் மகனிடம் செல்ல விரும்புகிறார்.

ஏன்?

அவமானத்திலிருந்து அவரைப் பாதுகாக்க விரும்புகிறார்.
அவதூறு மற்றும் தவறாக நடத்தப்படுதல்
ஆகியவற்றிலிருந்து அவனை பாதுகாக்க அவர் விரும்புகிறார்.
அவர் அவமானத்தைத் தாங்க விரும்புகிறார், தவறாக
நடத்தப்படுதல் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறார்.

இப்போது அவமதிக்கப்பட்ட இந்த மனிதன் இந்த
மோசமான மகனை தழுவி தன்னை கவுரவம் இழக்க தயாராக
இருக்கிறார்.

ஆனால் அவர் எதிர்பார்த்திருந்த , அவதூறு, தவறாக
நடத்தப்படுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து மகனைப் பாதுகாக்க
விரும்புகிறார்!

அவர் சிறுவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறார்?

அவர் கிராமத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கும்போது
அவரைப் பார்க்கிறார்.

அதே வழியில் தான் ஆண்டவரும் நம்மை பாவி நிலையில்
வைத்து பார்க்கிறார்!

ஆதியாகமம் 16:13-14, அப்பொழுது அவள்: என்னைக்
காண்பவரை நானும் இவ்விடத்தில் கண்டேன் அல்லவா என்று
சொல்லி, தன்னோடே பேசின கர்த்தருக்கு நீர் என்னைக்
காண்கிற தேவன் என்று பேரிட்டாள். 14. ஆகையால், அந்தத்
துரவு பெயர் லகாய்ரோயீ என்னப்பட்டது; அது காதேசுக்கும்
பாரேத்துக்கும் நடுவே இருக்கிறது.

சங்கீதம் 139:16, என் கருவை உம்முடைய கண்கள் கண்டது;
என் அவயவங்களில் ஒன்றாகிலும் இல்லாதபோதே அவைகள்

அனைத்தும், அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும், உமது புஸ்தகத்தில் எழுதியிருந்தது.

சங்கீதம் 53:2, தேவனைத் தேடுகிற உணர்வுள்ளவன் உண்டோ என்று பார்க்க, தேவன் பரலோகத்திலிருந்து மனுபுத்திரரைக் கண்ணோக்கினார்.

2 நாளாகமம் 16:9, தம்மைப்பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப்பண்ணும்படி, சுர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது; இந்த விஷயத்தில் மதியில்லாதவராயிருந்தீர்; ஆகையால் இதுமுதற்கொண்டு உமக்கு யுத்தங்கள் நேரிடும் என்றான்.

நீதிமொழிகள் 15:3, சுர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலுமிருந்து, நல்லோரையும் தீயோரையும் நோக்கிப்பார்க்கிறது.

யோபு 34:21, அவருடைய கண்கள் மனுஷருடைய வழிகளை நோக்கியிருக்கிறது; அவர்களுடைய நடைகளையெல்லாம் அவர் பார்க்கிறார்.

2. Compassion மனதுருகி.

அவரது கடந்தகால பாவத்தின் மீது இரக்கம் மட்டுமல்ல, அவரது தற்போதைய அசுத்தத்திற்கான இரக்கமும் மட்டுமல்ல, அவர் கந்தல்களிலும் பன்றியைப் போல துர்நாற்றம் வீசி கொண்டு இருந்தார்.

தந்தை ஏன் அவரைச் சந்திக்க வெளியே சென்றார்? மனதுருக்கம்!

The word compassion is '*splanchnizomai*,' comes from a root that means your intestines, or your bowel or your abdomen.

சிறுவனைப் பார்த்ததும், நோக்கி அவன் செல்வதை அறிந்ததும் அவன் வயிற்றில் ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட உணர்வை அவர் உணர்ந்தார்.

லூக்கா 13: 34-35-ல் உள்ள நமது பாடத்தில் தேவனின் இரக்கத்தைப் பற்றி நாம் விரிவாகப் படித்திருக்கிறோம், நீங்கள் அதை மறந்திருக்க மாட்டீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தேவனின் ஒரு பாத்திரம் வேதத்தில் எப்போதும் தனித்து நிற்கிறது, அது தேவன் இரக்கமுள்ளவர் என்பது தான்.

சங்கீதம் 145:8, கர்த்தர் இரக்கமும் மனஉருக்கமும், நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையும் உள்ளவர்.

சங்கீதம் 145:17-19, கர்த்தர் தமது வழிகளிலெல்லாம் நீதியுள்ளவரும், தமது கிரியைகளிலெல்லாம் கிருபையுள்ள வருமாயிருக்கிறார். 18. தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும், உண்மையாய்த் தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும், கர்த்தர் சம்பமாயிருக்கிறார். 19. அவர் தமக்குப் பயந்தவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி செய்து, அவர்கள் கூப்பிடுதலைக் கேட்டு, அவர்களை இரட்சிக்கிறார்.

இயேசு தம்முடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் இரக்கத்துடன் திரிந்தார்.

மத்தேயு 9:36, அவர் திரளான ஜனங்களைக் கண்டபொழுது, அவர்கள் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப்போலத் தொய்ந்து

போனவர்களும் சிதறப்பட்டவர்களுமாய் இருந்தபடியால், அவர்கள்மேல் மனதுருகி,

மத்தேயு 14:14, இயேசு வந்து, திரளான ஜனங்களைக் கண்டு, அவர்கள்மேல் மனதுருகி, அவர்களில் வியாதியஸ்தர்களாயிருந்தவர்களைச் சொஸ்தமாக்கினார்.

மத்தேயு 15:32, பின்பு, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை அழைத்து: ஜனங்களுக்காகப் பரிதபிக்கிறேன், இவர்கள் என்னிடத்தில் மூன்றுநாள் தங்கியிருந்து சாப்பிட ஒன்றுமில்லாதிருக்கிறார்கள்; இவர்களைப் பட்டினியாய் அனுப்பிவிட எனக்கு மனதில்லை, வழியில் சோர்ந்து போவார்களே என்றார்.

3. Ran towards him ஓடி,

மத்திய கிழக்கு உன்னத மக்கள் ஓடுவதில்லை.

தரவரிசையில் உள்ள மத்திய கிழக்கு மக்கள் ஓடுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம், பாரம்பரியமாக அவர்கள் அனைவரும் நீண்ட ஆடைகளை அணிந்திருக்கிறார்கள். இது ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் இருந்தது. ஒரு நீண்ட அங்கியை யாரும் தனது கைகளில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஓட முடியாது. இது நிகழும்போது கால்கள் வெளியே தெரியும் , இது அவமானகரமானதாக கருதப்படுகிறது.

கால்களின் வெளியே தெரிவது வெட்கக்கேடானதாக கருதப்பட்டது. இது நடக்கவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்த ஆடைகளே தரை வரை அணிந்தனர்.

ஓய்வு நாளுக்கான பழங்கால தீர்ப்பு, ஓய்வு நாளில் ஒரு பறவை உங்கள் ஆடைகளின் கீழ் சென்றால், நீங்கள் அதைப் பிடிக்கக்கூடாது.

இப்போது ஒரு சிக்கல் உள்ளது, ஏனென்றால் அதைச் செய்ய உங்கள் காலை வெளியே தெரிய வேண்டியிருக்கும். பரிந்துரைக்கப்பட்ட மாற்று மிகவும் அமைதியாக உட்கார்ந்து சூரிய அஸ்தமனம் வரை காத்திருக்க வேண்டும், அதனால் யாரும் பார்க்க முடியாது, பின்னர் பறவையை கைப்பற்றலாம். மேலும், ஓய்வு நாளில் நீங்கள் உங்கள் அங்கியை அழகாக அணியலாம் ஆனால் முட்டி தெரியும் அளவு தூக்க கூடாது.

உங்கள் அங்கி தரையை அடையவில்லை என்றால், ஓய்வு நாளுக்கு உங்களிடம் நீண்ட நேரம் இல்லை என்றால், நீங்கள் தரையை தொட்டபடி அதை வெளியே எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

மேலும், யாரும் குதிக்கவோ அல்லது நீண்ட அளவில் காலை நீட்டவோ கூடாது. ஒரு கால் எப்போதும் தரையில் இருக்க வேண்டும். இந்த கடைசி தீர்ப்பின் காரணம், காலின் எந்த பகுதியும் இதுவரை வெளியே தெரிய கூடாது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

முட்கள் மற்றும் நெருஞ்சில் இடையில் நடக்கும்போது, போதகர் தனது ஆடைகளை கிழிக்காமல் இருக்க உயர்த்துவார், மேலும் அவர் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுக்கு ஒரு காரணத்தை அவர் சொல்ல வேண்டி இருந்தது.

மற்றொரு போதகர் நாட்டில் நடக்கும்போது முட்களைத் தவிர்ப்பதற்காக தனது ஆடைகளைத் தூக்கினார்.

திகைப்பூட்டும் இந்த மர்மமான செயல்களை விளக்குமாறு அவர் கேட்கப்படுகிறார். *Outer robes themselves are called mekebeduth, meaning 'that which brings me honour.'* Honour was connected to the robe.

பலியிடும் ஆசாரியர்கள் நடைபாதையில் உள்ள இரத்தத்திலிருந்து வெளியேற நீண்ட ஆடைகளை தூக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் கால்கள் வெளியே தெரியும்.

The word "running" here, is '*dramōn*'.

இது ஒரு அரங்கத்தில் பந்தயத்திற்கான தொழில்நுட்ப வார்த்தையான கிரேக்க வார்த்தையாகும்.

அவர் வேகமாக ஓடினார்!

அவர் பொறுமையற்றவர் போல வேகமாக ஓடினார்.

அவர் வேகமாக அங்கு செல்ல முடியாது.

இது அவரது கௌரவத்திற்கு ஒரு இழுக்கு!

தேவன் எதற்காக ஓடுகிறார்?

தன்னை வெளிப்படுத்தியதற்காக அவர் ஏன்

அவமானத்தையும் கனவீனத்தையும் சுமந்து கொள்கிறார்?

அதிர்ச்சி!

காரணம்?

தந்தை அவமானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, மகனை அவமானம் படாமல் பாதுகாக்க ஓடுகிறார்.

தன் மகன் அவதூறு, கேலி, அவதூறு அடைய கூடாது என்று அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார்.

தேவன் இழந்த தனது மகனை நோக்கி ஓடுவதை நாம் காணும் ஒரே இடம் இதுதான்!

ஸ்தேவான் இரத்த சாட்சியாயக மரித்த பொது இயேசு நிற்பதை நாம் காண்கிறோம்.

அப்போஸ்தலர் 7:55-56, அவன் பரிசுத்தஆவியினாலே நிறைந்தவனாய், வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து, தேவனுடைய மகிமையையும், தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் இயேசு நிற்கிறதையும் கண்டு: 56. அதோ வானங்கள் திறந்திருக்கிறதையும், மனுஷகுமாரன் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் நிற்கிறதையும் காண்கிறேன் என்றான்.

4. *Hugged him* அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு,

மேலும் அதிர்ச்சி!

அவர் அவரைத் தழுவினார், உண்மையில் அவரது கழுத்தில் கட்டி கொண்டார்.

பாரிய அரவணைப்பு அவரது தலையை மகனின் கழுத்தில் பிடித்து, துர்நாற்றம் வீசுவதோடு அழுக்காகவும் இருந்தது.

தந்தை அவர் போன முழு நேரமும் அமைதியாக கஷ்டப்படுகிறார். அவர் தெருவில் ஓடும்போது, தனக்குத்தானே அவமானத்தை ஏற்படுத்தி, தனது மகனைத் தழுவி, அவமானத்திலிருந்து விடுபடும்போது, தன் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அந்த தந்தை அந்த மகனை எவ்வளவு நேசிக்கிறார் என்பது இப்போது அனைவருக்கும் தெரியும்.

அவர் அவனது அவமானத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு, எந்தவொரு பெருமையையும், மரியாதையையும் அவர் இழக்கிறார்.

திரும்பி வரும் பாவியை தனது கைகளை வீசி, வேறு யாராலும் வெட்கப்படாமல் பாதுகாக்க அன்பின் காட்சி தன்னைத்தானே அவமானப்படுத்தும் வகையில் அது அமைந்துள்ளது. சிறுவன் கிராமத்திற்குள் நுழைந்த நேரத்தில், அவர் ஒரு முழு மனம் திரும்பி குமாரன் ஆவார்.

எரேமியா 31:3, பூர்வகாலமுதல் கர்த்தர் எனக்குத் தரிசனையானார் என்பாய்; ஆம் அநாதி சிநேகத்தால் உன்னைச் சிநேகித்தேன்; ஆதலால் காருணியத்தால் உன்னை இழுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உபாகமம் 33:27, அநாதி தேவனே உனக்கு அடைக்கலம்; அவருடைய நித்திய புயங்கள் உனக்கு ஆதாரம்; அவர் உனக்கு முன்னின்று சத்துருக்களைத் துரத்தி, அவர்களை அழித்துப்போடு என்று கட்டளையிடுவார்.

சங்கீதம் 63:8, என் ஆத்துமா உம்மைத் தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது; உமது வலதுகரம் என்னைத் தாங்குகிறது.

Judges 6:34, And the Spirit of the LORD clothed himself in Gideon, who when he had blown the shofar, Abiezer joined with him. அப்பொழுது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் கிதியோன்மேல் இறங்கினார்; அவன் எக்காளம் ஊதி, அபியேஸ்ரியரைக் கூப்பிட்டு, தனக்குப் பின்செல்லும்படி செய்து,

5. Kissed him அவனை முத்தஞ்செய்தான்

"he kissed him,"

'kataphileō' Means repeatedly, or continuously.

Amazing.

ஒரு பாவியைப் ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் எவ்வளவு ஆர்வமாக உள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிய விரும்புகிறீர்களா??

அவர் அழுக்கு வழியாக ஓடி அவமானத்தைத் தாங்குவார்.
அவர் பாவியை தனது முழு பலத்தினாலும் அரவணைத்து,
பாவியின் தலையில் முத்தங்களை இடுவார்.

தேவன் குறுகிய மீட்பர் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.
இல்லை! ஒருபோதும்!!

இது மீண்டும் மீண்டும் கொடுக்கப்படும் பாசத்தின் முத்தம்!
அவர் தனது தந்தையின் கால்களை முத்தமிடத் தயாராக
இருந்தார், ஆனால் அவருடைய தந்தை தலையில்
முத்தமிடுகிறார்.

இது ஏற்றுக்கொள்ளுதல், நட்பு, அன்பு, மன்னிப்பு,
மறுசீரமைப்பு மற்றும் சீர்பொருந்துதல்.

இந்த மகனுக்கான இந்த ஆழ்ந்த அன்பிலிருந்து தந்தை
தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, தனது வீட்டிலிருந்து
கிராமத்தின் அழுக்கு வழியாக வந்து, ஓடிவந்து,
அவதூறையும் அவமானத்தையும் தாங்கி, சுற்றி விரிக்கிறார்,
வரும் பாவியை நம்புகிறார் அவரது இழிந்த, அசுத்தமான
கந்தல்களில் அவருக்கு அக்கறை இல்லை.

அந்த தந்தை இயேசு செய்ததைச் சரியாகச் செய்கிறார்!

இயேசு கிராமத்திற்கு வந்து அவமானங்களைச்,
அவதூறுகளையும், கேலி பேச்சுகளையும் தாங்கிக் கொண்டு,
தம்முடைய கரங்களை விரித்து, நம்மை முத்தமிட்டு,
நம்முடன் சமரசம் செய்து கொண்டார்.

அதிர்ச்சி இது எந்த கிரியையும் இல்லாமல் நடந்தது!
இது எல்லாம் கிருபை!

அடுத்த வாரம் பார்ப்போம்!
தேவனை கடுமையான மற்றும் கொடுமையாக தண்டிப்பவர்
என்று நாம் நினைக்கிறோம்.

தேவன் மேலே மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதைக் இங்கே
காணலாம்!
ஒரு பாவி மனந்திரும்பும்போது தேவன் மகிழ்ச்சியடைந்தார்!

தேவன் இன்னும் பாவி மனம் திரும்பி வருவதை
எதிர்பார்க்கிறார்!

அவமானத்தை தம்முடைய பெயருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள
தேவன் தயாராக இருக்கிறார்!

மனந்திரும்பிய பாவியைப் பாதுகாக்க தேவன் தயாராக
இருக்கிறார்.
மனந்திரும்பியவரிடம் தன் அன்பை காட்ட கொள்ள தேவன்
மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளார்.

மனந்திரும்பியவரை அரவணைக்க தேவன் காத்திருக்கிறார்,
ஏங்குகிறார்.

ஒரு விருந்து வைக்க தேவன் திட்டமிட்டுள்ளார்!
நீங்கள் அவரிடம் வருவீர்களா??

